

og der er to, og det er Folk, som det ifølge deres Embede paaligger at gjøre Indstilling herom, og dernæst er det aldeles ikke udelukket, at man kan tilforordne dem Mand, der med dem deeltager i Udvalget og afgiver deres Erklæring. Af disse Grunde maa jeg, med al Rigtløse for Kunstnerne, dog andrage paa, at det bliver ved den Bestemmelse, der findes i Udfæstet. Jeg troer som sagt, at det ikke er i Kunstnerens vel forestaaede Interesse, at de selv, eller en Corporation af dem, gjøres til Dommere over hvad Kunstnere skulle sælge til Staten af deres Frembringelser.

Ordføveren: Med Hensyn til de af den ærede Minister fremsatte Bemærkninger angaaende de af Udvalgets indfillede Punkter, kan jeg fatte mig i særdeles Korthed. Hvad angaaer det 4de Punkt, som han først har nævnet, skal jeg være overmaade villig til at antage, at den Embedsmand, hvorom her tales, virkelig er en særdeles fortjent og udmærket dygtig Embedsmand, men Udvalget har fundet det betænkeligt, da denne Egenskab naturligviis maa forudsættes at findes ofte ogsaa ved de andre Ministerier, af denne Grund alene at tilstaae en Forhøielse ud over det, der er Maximum for en Contoirchefs Gage, nemlig 1800 Rbd. Ialtfaa skulde det synes at maatte være en Embedsmand, der ved en en meget lang Carriere havde gjort sig fortjent til at statuere som en saadan ganske særegen Undtagelse. Hvad det andet Punkt angaaer, om det Ord „fortiden“ som findes i den 9de Indstillingspost skal udgaae, saa at Overdirecteuren for de fgl. Kunstsamlinger ikke alene for Tiden skulde have nogen Gage, men heller ikke i Fremtiden, saa har Udvalget meent dermed, at man ønskede i Forveien at underrette, at man ikke troede eller ansaae det for rigtigt, nogenstunde at forestaae nogen Gage til en saadan Embedsmand. Skal der være en saadan Post, saa har man meent, at det maatte være en reen Respost, og skal den derimod gaae ind, saa vil det være en Selvefølge, at derisom de Forretninger, som den nuværende Embedsmand har, ikkun kunde bestrides ved Tillæg til andre Embedsmænds Lønning, saa maatte man finde sig deri. Med Hensyn til den for Kassereeren ved Kunstsamlingerne opførte Gage og Tillæg

til Assistance for ham, som Udvalget har foreslaaet at skulle udgaae, er der ligesaalet som ved tidligere lignende Leiligheder derved tilligtet nogen egentlig stæbliffelig Besparelse, men kun et Princip er havdet. Man ønsker ikke at den ældre Skik, at lade Mand, som gif af, blive staaende i deres Embeder og trække Gage i deres Embeder, fæste Rod under vore nye Forhold, og derfor har man indstillet, at hvor saadanne Begjæringer fremkomme, skulde de ikke bevilges. Med Hensyn til det Forskud paa Betalingen af 600 Rbd., som den ærede Cultusminister har antaget meest passende kunde henføres paa et andet Sted i det samme Budget, skulde jeg være meget villig til at indrømme Rigtigheden af den gjorte Bemærkning. Det vil forøvrigt indsees, at det ikke kan have nogen Indflydelse paa selve Afstemningen. Derimod maa jeg tillade mig at gjøre nogle yderligere Bemærkninger til de af den ærede Rigsdagssmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wilens) fremsatte Forslag; thi uagtet de mange skarpsindige Indvendinger, der bleve fremførte af den ærede Cultusminister, kan jeg dog ikke troe, at han aldeles har udtomt, hvad der maaskee er af Vigtighed at sige i denne Anledning. For det Første maa jeg gjøre opmærksom paa, at det, hvad der ogsaa allerede af den ærede Forslagsstiller selv er anerkjendt, er en meget uheldig Tilfætning, at Summen skulde anvendes til Opmuntring for unge, lovende Kunstnere; thi det er jo klart, at naar vi ville danne os et nationalt Galleri, en Samling af Malerier, som skulle have noget Værd, saa maa man ikke fylde det med Malerier, som opkjøbes af vore unge lovende Kunstnere, men saa maa vi fylde det med de bedste Stykker, som vi kunne faae; og dernæst er det i mine Dine en meget uheldig Tilfætning, naar han siger, at de skulle indkjøbes ved Academiets aarlige Udstillinger, deels af de Grunde, som den ærede Cultusminister allerede har fremhævet, men deels ogsaa fordi, at derved jo affjæres en meget vigtig Leilighed til at indkjøbe ogsaa andre Malerier af danske Kunstnere, som man kunde faae. Jeg sætter f. Ex., at Galleriet kunde faae Leilighed til at komme i Besiddelse af et smukt Malerie af Juul, Abildgaard eller en anden af vore ældre Mestere, som netop